

[Johs. Hansen.]

anser vi de forskellige Frister for tilstrækkelige, selv om de er forkortede i Forhold til nu.

Endelig foreslaar vi, at der ligesom ved Rigsdagsvalg udarbejdes en Tilflytterliste. Hensigten hermed er at give Kommunerne den Tid, de behøver for at udarbejde Hovedlisten og Tillægslisten, idet der for hver af disse bliver en Tilflytterliste, der optager de Vælgere, der tilflytter Kommunen, efter at Udarbejdelsen af Valglisten er paabegyndt, for saa vidt disse Vælgere i øvrigt er berettigede til Optagelse.

Vi har ganske vist ikke stillet Forslag om, at der skal afholdes Kommunevalg i Marts 1946, men vi forudsætter, at dette vil ske, og efter Fremsættelsen af den højtærede Ministers Forslag i Dag kan vi jo regne med, at denne Forudsætning holder Stik. Jeg skal derfor anbefale Forslaget, som det foreligger, til en velvillig Behandling og til Vedtagelse saa betids, at Loven kan komme til Anvendelse ved det forventede Valg i Foraaret. Under Hensyn til, at der ikke stilles noget Skattekrav som Betingelse hverken ved Folketings- eller Landstingsvalg, og ud fra de Forventninger, der er kaldt til Live om Valgret for de 21—25-aarige, vil jeg finde, at der er Grund til at vente en hurtig Gennemførelse af dette Forslag.

Formanden: Derefter giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, for at han kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne for det høje Ting at forelægge et Forslag til Lov om Danmarks kommunistiske Partis Repræsentation i de kommunale Raad.

Dette Lovforslag har intet at gøre med de Valg, som skal afholdes i Marts Maaned i Henhold til det Lovforslag, som Indenrigsministeren nylig har fremsat. Det tager kun Sigte paa at genindsætte Kommunisterne i de Rettigheder, de havde den 22. Juni 1941, da Politiet arresterede vore Repræsentanter og slæbte dem i Fængsel, hvorfra de senere blev overført til Koncentrationslejre.

Man kan maaske synes, det er et ejendommeligt Tidspunkt, vi kommer med et saadant Forslag paa, men det er det i Virkeligheden ikke. Det, der sker her, er kun en Fortsættelse af vore Bestræbelser for at faa

vort Parti genindsat i de Rettigheder, det havde forud for Forbudet i 1941. Disse Bestræbelser har vi udfoldet lige fra den første Dag, vort Parti i Strid med Grundloven blev forbudt. Vi fremsatte de samme Tanker, da jeg paa mit Partis Vegne i Vinteren 1943—44 havde de første Forhandlinger med Repræsentanter for de legale Partier. Da fremholdt vi, at det ikke var nok med, at vort Parti blev legalt, det maatte ogsaa genindsættes i de Rettigheder, det havde haft. Der blev naturligvis ikke talt om Enkeltheder, men det var en Forudsætning, at vort Parti fik sine Forhold retableret.

Vi fik allerede den Vinter Tilsagn om, at vort Parti vilde blive repræsenteret i Folketinget. Forud for den tyske Kapitulation førtes der mellem Modstandsbevægelsen og Repræsentanter for de legale Partier Forhandlinger om Regeringsspørgsmaalet, og ogsaa her udfoldede vi vore Bestræbelser for at faa vort Parti genindsat i sine Rettigheder. Der blev dengang, efter at vi havde aftalt, hvorledes vor Indtræden i Folketinget skulde ske, givet Tilsagn om, at der ogsaa vilde blive truffet en Ordning angaaende vor Repræsentation i de kommunale Raad. Vi fik den 5. Maj to Ministre ind i Regeringen, og der blev opnaaet en tilfredsstillende Ordning angaaende vor Repræsentation her i Folketinget, men paa de andre Omraader, som var lige saa vigtige for vort Parti, kneb det med at naa frem til en Ordning, der var tilfredsstillende. Vi havde ingen Kontorer, vi havde daarlige Trykkerimuligheder, vi havde Vanskeligheder paa alle Omraader. Vi fik vel et Blad ud, men under de mest besværlige Forhold, og vi saa os nødsaget til at gaa fra et Morgenblad over til et Eftermiddagsblad. Det var ikke de Forhold, vi før havde, og det var ikke nogen tilfredsstillende Løsning. Man kan blot spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Han vil sande, at det er med største Besvær, at Postvæsenet besørger Udbringelsen af vort Blad, specielt her i København, og for vort Vedkommende er Ordningen slet ikke betryggende. Vi har ikke de samme Muligheder for at komme i Forbindelse med vore Tilhængere Landet over, som vi havde før Forbudet. Vort Blad naar ikke frem før Dagen efter, og dertil kommer, at det, hver Gang der har været Mulighed for at skaffe en Bedring af vore Forhold, ikke har været muligt at faa den nødvendige Støtte. F. Eks. har det ikke, naar Sættemaskiner har været Genstand for Handel, været muligt for os at faa Forkøbsret til disse Sættemaskiner.